

1982-01-04

AFSENDER

MODTAGER

Benedikte Groth
Sonja Ferlov Mancoba, Ernest Mancoba, Wonga
Mancoba

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Dateringsbegrundelse:
Datering i brev.

Generel kommentar:
I forhold til Roms fald, se fx brev fra
Ernest Mancoba til Karen og Poul Vad
19.12.1981.

Arkivplacering:
Ferlov Mancoba arkivet

DOKUMENTINDHOLD

Benedikte Groth takker for Ernest Mancobas brev, som har rørt hende. Hun er enig med ham i at de står i en nedgangstid som før Roms fald, men at der punktvis viser sig noget nyt. Blandt andet det blandt kunstnerne, herunder dem selv, Mancoba-familien mfl.

TRANSSKRIFTION

4.1.82

Kære Sonja Ernest og Wonga.

Nu vælter sneen ned, som den også gjorde før jul, da jeg havde tænkt mig at skrive til Jer. Men som I ved bliver ens planer i den retning ikke altid til meget. Til gengæld vil jeg nu takke for Ernest's dejligt varme brev, som rørte mig dybt i hjertet. Det var som pludselig at have Jer her igen.

Jeg tænker ofte på Jer og på hvor væsentligt det er for os. For at modvirke effekten af alle verdens omvæltninger – at vide at her og der – spredt rundt på kloden finder mennesker som I – som Jan – nu i N.Y med andre gode mennesker. som arbejder for en fremtid med større menneskelig sammenhold. Det er så sandt som Ernest skriver at vi i dag i vores mangel på fælles mål og ideal ligner Roms nedgangstid, men iblandt føler man kimen til noget nyt vise sig.

For mig var det f. eks en stor oplevelse at deltage i fredsmarchen her i København sidst i November. Måtte disse bevægelser blot brede sig og samle flere og flere om det fælles mål.

Jeg ønsker Jer alt godt i det nye år – det ville være dejligt om vi fik mulighederne for at ses i 1982, men tag nu de kærligste hilsner fra Benedikte

4. 1. 82

Kære Søs, Ernest og Wouger.

Nu velter sneen ned, som den også gjorde for jul, da jeg havde tænkt mig at skrive til jer. Men som I ved bliver ens planer i den retning ikke altid til noget. Til gengæld vil jeg nu takke for Ernest's^s dejligt varme brev, som rørte mig dybt i hjertet. Det var som pludselig at høre jer her igen.

Jeg tænker ofte på jer og på hvor væsentligt det er for os, for at modvirke effekten af alle verdens omveltninger — at vide at her og der — spredt rundt på jorden findes mennesker som I — som Jan — nu i N.Y med andre gode

menneſker, ſom arbejder for en
fremtid med ſtørre menneskelig
ſammenhald. Det er ſå ſandt
ſom Ernest ſkriver at vi idag i
vores mangel på fælles mål og
ideal ligner Romms nedgangstid,
men iblandt føler man kimen
til meget nyt vi ſe ſig.

For mig var det f. eks en ſtor oplevelſe
at deltage i fredsmarchen her i Køben-
havn ſidt i November. Måtte diſſe
begræbſer blot brede ſig og ſamle
flere og flere om det fælles mål.

Jeg ønsker for alt godt i det nye år
— det ville være dejligt om vi fik
muligheden for at ſes i 1982, men
tag nu de kærtligſte hilsener
fra Benedikte